

Baruch Shem Kevod Malchuto/Yehoshua Grunstein

Source

<p>מדרש רבה [ואתחנן ב'ל"ו]- בשעה שעלה משה למרום, שמע מלאכי השרת שהיו אומרים להקב"ה בשכמל"ו והוריד אותה לישראל. ולמה אין ישראל אומרים אותה בפרהסיא? אמר ר' אסי; למה הדבר דומה? לאחד שגנב קיזמיר מתוך פלטין של מלך. נתנה לה לאשתו, ואמר לה; אל תקשטי בה בפרהסיא אלא בתוך ביתך.</p>	<p>בראשית מ"ט א- "ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים".</p> <p>מסכת פסחים דף נ"ו ע"א- ביקש יעקב לגלות לבניו קץ הימין ונסתלקה ממנו שכונה. אמר "שמא ח"ו יש במטתי פסול כאברהם שיצא ממנו ישמעאל ואבי יצחק שיצא ממנו עשו?" אמרו לו בניו; "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד"- אמרו; "כשם שאין בלבך אלא אחד, כך אין בלבנו אלא אחד." באותה שעה פתח יעקב אבינו ואמר; "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד." אמרי רבנן- "היכי נעביד?"</p> <ul style="list-style-type: none"> נאמרוהו- לא אמרו משה רבינו. לא נאמרוהו- אמרו יעקב. <p>התקינו שיאמרו אותו בחשאי.... אמר רבי אבהו; התקינו שיהיו אומרים אותו בקול רם מפני תרעומת המינים ובנהרדעא דליכא מינין עד השתא אמרי לה בחשאי".</p>
---	--

Ramification- Do you ALWAYS have to say it quietly?

- "אנא בכח"...ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד
- הרמ"א** [או"ח כ"ה/ה]- הגה: וי"א לברך על של ראש "על מצות תפילין" אפילו לא הפסיק בינתיים, וכן פשט המנהג בבני אשכנז שמברכין שתי ברכות. וטוב לומר תמיד אחר הברכה השניה, "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד".
- שולחן ערוך** [או"ח ר"ו/ו]- נטל בידו פרי לאוכלו וברך עליו, ונפל מידו ונאבד או נמאס, צריך לחזור ולברך.. וצריך לומר: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד על שהוציא ש"ש לבטלה.

Answer # 1; Scope

<p>מגן אברהם [או"ח תרי"ט/ח]- משום שכל השנה אומרים אותו בלחש מפני שמשה גנבה ממלאכים, אבל ביו"כ גם ישראל דומין למלאכים. והא דכתב בסימן ס"א "נימריה? לא אמרה משה" כלומר שלא כתבה בתורה להצניעה מפני המלאכים".</p> <p>הטור [או"ח, הלכות יום הכפורים סימן תרי"ט]- ונוהגין באשכנז לומר "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד" בקול רם וסמך לדבר במדרש... לכן כל השנה אומרים אותו בלחש ובי"ה אומרים אותו בפרהסיא לפי שאנו כמלאכים</p>	<p>המהרש"א [חי'דושי אגדות בפסחים שם]- אבל משה לא אמרו דהיינו בפרשת שמע ישראל וגו' שנכתבה בתורה מפני שלא אמרו כדרך הקורא ק"ש כמקבל עליו מלכות שמים, אלא בדרך לימוד לישראל כתבה, וע"כ לא שייך ביה לענות אחריו בשכמל"ו. ולזה אמר אן נמי בקורא ק"ש לקבל עליו עול מלכות שמים, היה לנו לומר ג"כ בשכמל"ו כמ"ש יעקב בקבלת בניו עול מלכות שמים עליהם! אבל משום דלא אמריה משה בתורה היה גנאי להוסיף על דברי משה ולהפסיק בקול רם בשכמל"ו בין ה' אחד לואהבת ומשום דאמרו יעקב בקבלת מלכות שמים נימריה מיהת בחשאי.</p>	<p>הצל"ח [פסחים שם]- "נאמרוהו? לא אמרו משה. יש לדקדק; ואטו שבח אחד יש לנו שאנו אומרים מה שלא אמרו משה? וכמה פיוטים שאנו אומרים שחברו הפייטנים?.... לכן נלע"ד, שעיקר הקפידא שנפסיק באמצע דברי משה בשבח שלא אמר הוא, כמו בשכמל"ו שאנו מפסיקין בו בין "שמע" ל"ואהבת" = בזה יש קפידא שלא אמרו משה. ומזה הטעם למדתי זכות על קצת קהלות הנוהגים כשמתענים בערב ר"ח אחר תפלת יום כיפור קטן אומרים שמע ישראל וגו' בשכמל"ו הכל בקול רם, וקצת קראו עליהם תגר, ואני אמרתי כיון שאין אומרים רק פסוק ראשון אין קפידא שאין כאן הפסק באמצע דברי משה. שוב מצאתי במהרש"א בחידושי אגדות שכתב ג"כ שעיקר הקפידא משום הפסק באמצע דברי משה.</p> <p>כסף משנה [הלכות קריאת שמע א/ד]- "...דברור הוא הטעם, כדי להבדיל בינו למה שכתוב בתורה.</p>
--	--	--

Answer # 2- Character

<p>הרמב"ם [הלכות קריאת שמע א/ד]- "הקורא קריאת שמע: כשהוא גומר פסוק ראשון, אומר בלחש "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד"...ולמה קורין כן? מסורת היא בידינו, שבשעה שקבץ יעקב אבינו את בניו במצרים בשעת מיתתו.... לפיכך נהגו כל ישראל לומר שבת שבת בן ישראל הזקן אחר פסוק זה".</p>	<p>הטור [או"ח מ"ו]- "ורבינו יהודה החסדי היה רגיל לומר אחריו בשכמל"ו והיה מכין לצאת בו יד"ח קר"ש" הסבר הב"י [שם]- כלומר דכשאינו אומר אלא "שמע ישראל" לבד, נראה שאינו אלא ספור דברים שאומרים ישראל כשמייחדים. אבל כשאומר "בשכמל"ו" נראה שהוא מכין עכשיו לייחד, ומשו"ה מברך שם כבוד מלכותו, דאל"כ למה לו לומר בשכמל"ו".</p>
--	--

Ramification- Does שם כבוד ברוך have the same statues as ישראל שמע?

שולחן ערוך, או"ח, ס"א-ה- נוהגין ליתן ידיהם על פניהם בקריאת פסוק ראשון כדי שלא יסתכל בדבר אחר שמונעו מלכוין",

<p>משנ"ב [ס"א/כ"ט] בשכמל"ו –ואם לא אמר יש דיעות בין הפוסקים אם מחזירין אותו; עיין במ"א ועיין בבה"ל:</p> <p>בה"ל [שם]- הנה המגן אברהם הביא בשם השה"ג והב"ח שאין מחזירין אותו, והלבוש פוסק דמחזירין אותו... מ"מ לענ"ד נראה שהדין עם הש"ג וב"ח;.... ועוד מריש פ"ב דברכות מוכח כדברי דאיתא שם היה קורא בתורה [פרשת ק"ש כדפירש"י] והגיע זמן המקרא אם כיון לבו יצא והלא לא אמר בשכמל"ו א"ו דיצא בדיעבד. ...ומה שהביא המג"א ראה מסימן ס"ו ס"ו דשם פוסק דאין להפסיק באמירת בשכמל"ו אם לא שירא שמא ירגנו אלמא דהוא בכלל קבלת מ"ש כמו פסוק ראשון של שמע= אין ראה לזה דגם אנו מודין דעצם אמירת בשכמל"ו הוא ענין גדול אבל אין ראה מזה שאם דילג שיצטרך לחזור לראש....</p>	<p>שולחן ערוך, או"ח, סימן ס"ו-א- בין הפרקים שואל בשלום.... חוץ מפסוק שמע ישראל וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד שלא יפסיק בהם כלל אם לא מפני מי שירא שמא ירגנו.</p> <p>משנ"ב [י"א] - ומטעם זה לא יפסיק ג"כ בין שמע ישראל לבשכמל"ו שגם הוא מכלל היחוד".</p> <p>שולחן ערוך, או"ח, ס"ג-ד- עיקר הכונה הוא בפסוק ראשון הלכך אם קרא ולא כוון לבו בפסוק ראשון לא יצא יד"ח וחוזר וקורא ואפילו למ"ד מצות אינן צריכות כונה מודה הכא"</p> <p>משנ"ב [י"א-י"ב]- "ובשכמל"ו בכלל פסוק ראשון הוא.... ומשם והלאה מותר לקרות בהליכה או בעמידה...דה"ה בשכמל"ו ואם לא כיון בו ג"כ צריך לחזור ולקרות בכונה:</p> <p>הסתייגות האגרות משה [או"ח ה/הג]- אם אמירת ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד מעכבת בקריאת שמע....הנכון כערוך השולחן סימן ס"א סעיף ו' עיין שם, שקודם שהתחיל ואהבת צריך לחזור ולומר בכונה, אבל אחר שהתחיל ואהבת אין להחזירו בחיוב, ואם חזר לראש עדיף. אבל לאומרו במקום אחר לא שייך.</p>
---	---